

Aanpak woonfraude vereist meer energie

Woonfraude is zo goed als een wetmatigheid op de Amsterdamse woningmarkt, zo bleek gisteren uit een inventarisatie van het FD. Tussen de 10% en 20% van alle corporatiewoningen wordt illegaal onderverhuurd. De doorstroom op de sociale woningmarkt is mede daardoor stilgevallen. De betrokken instanties kijken vragend naar elkaar; corporaties zitten verlegen om handhavingsmiddelen, de gemeente is druk met meer mediagenieke problemen zoals Airbnb-vakantieoverlast en huisjesmelkers.

De lokale politiek en de corporaties keken jarenlang de andere kant op

Het probleem van onderhuur is ondergesneeuwd geraakt; zowel de lokale politiek als de corporatiewereld keken jarenlang de andere kant op. Voor de politiek valt geen eer te behalen aan de aanpak van 'kwetsbare' groepen. De corporaties voelden bovendien geen echte pijn; woonfraudeurs zitten doorgaans beter bij kas, en het merendeel veroorzaakt geen overlast. Het wegstreken is niet meer van deze tijd. Onderverhuurders worden steeds geraffineerder. Het draait vaker om winstmaximalisatie in

plaats van het voortrekken van het studerende neefje. De verleiding van woonfraude wordt almaar groter, en het verdienmodel gaat over de ruggen van naarstig zoekende agenten en leraren die er niet meer tussen komen. Het hele corporatiestelsel wordt zo beetje bij beetje ondergraven. En woonfraude gaat vaak gepaard met andere vormen van fraude.

Dat vraagt om een wethouder die de regie neemt, nauwere samenwerking met corporatiebesturen en overheidsinstanties aanjaagt en daar budgetten voor inruimt. Het omarmen van nieuwe technologieën is cruciaal. Corporaties die alleen in actie komen bij telefoontjes over overlast, blijven steken. De aangescherpte privacywet AVG werpt daarbij weliswaar barrières op voor overheidsinstanties, maar dat is geen excuus voor passiviteit. Er leven ook veel ongegronde angsten, en er is veel meer samenwerking mogelijk dan nu wordt ontplooid.

Gemakkelijke oplossingen zijn er niet, en het is niet gezegd dat het soelaas biedt om alle onderhuurders uit te zetten. Maar het staat wel vast dat de richting moet zijn veel meer gebruik te gaan maken van algoritmen en data-analyse, en dat het delen van informatie tussen overheidsinstanties hoger op de agenda moet komen.

